

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Szám:

Tárgy: alapjogot érintő rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása

Hiv. szám: –

Ügyintéző:

Telefon

E-mail:

HATÁROZAT

Panaszos által előterjesztett panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panasznak a rendőri intézkedés jogalapja tekintetében

h e l y t a d o k.

A határozat ellen fellebbezésnek helye nincs, azzal szemben közigazgatási per indítható. A közigazgatási peres eljárás illetéke 30 000 Ft, azaz harmincezer forint, azonban a fél a tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán mentesül az illeték előzetes megfizetése alól, az illetéket annak kell megfizetnie, akit a bíróság erre kötelez.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál (a továbbiakban: ORFK) – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a vitatott határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy postára adni. A keresetlevél benyújtásának a határozat hatályosulására nincs halasztó hatálya.

Tájékoztatom, hogy a keresetlevelet elektronikus úton is benyújthatja. Az elektronikus kapcsolattartás módjára vonatkozóan részletes tájékoztatást találhat a <http://www.police.hu/hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes> menüpontban.

A keresetlevél elektronikus előterjesztésére szolgáló űrlap a <http://www.police.hu/hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes/kozigazgatasi-per-birosagi-felulvizsgalat> menüpontból tölthető le. Eljárási költség nem merült fel.

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület (tájékoztatásul)
- 3) Rendőr-főkapitányság vezetője (tájékoztatásul)
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos a vele szemben *-n foganatosított rendőri intézkedés kapcsán *-n postai úton terjesztett elő panaszt.

A beadványban foglaltak szerint *. napján a Bíróság által küldött idézés alapján tárgyaláson kellett volna megjelenni a panaszosnak.

A panaszos előadása szerint az idézés jogszabálysértő módon került kiállításra, így az beazonosíthatatlan volt számára, egyébként sem tudott volna megjelenni, mert ugyanezen a napon azonos időpontban egy másik tárgyaláson kellett jelen lennie. A panaszos ügyvédi irodája kimentési kérelmet juttatott el bíróságra fax útján még a tárgyalás napján.

A kimentése ellenére a panaszossal szemben egy általa *-n átvett végzésben arra kötelezték, hogy a rendőri elővezetés költségét fizesse meg. A panaszosnak nem volt arról tudomása, hogy az elővezetését rendelték el, tekintettel arra, hogy annak indokai nem álltak fenn. A panaszos ennek kapcsán iratbetekintést kért a bíróságon, amelyből kiderült, hogy a *-i tárgyalásról történt kimentési kérelmét figyelmen kívül hagyva *-n elővezetését rendelték el a *-ra kitűzött tárgyalásra. Ezen tárgyalásra a panaszos idézést nem kapott, így nem tudott megjelenni, ennek okán *,-Ft összeg megfizetésére kötelezték az elővezetése kapcsán.

Ezt követően meghatalmazott útján betekintett az iratokba és ekkor szerzett tudomást az elsőfokú bíróság végzéséről, amelyben *. napján tárgyalási őrizetét rendelték el. Ezzel szemben a panaszos *-ben fellebbezéssel élt, amelyhez csatolta a BÍRÓSÁG részére továbbított kimentési kérelem elküldését igazoló faxjelentést.

A Törvényszék (a továbbiakban: Törvényszék) az első fokú bíróság végzését megváltoztatta, egyúttal a tárgyalási őrizetbe vétel elrendelését mellőzte, amelyről az illetékes Rendőrkapitányságot értesítette. Ennek ellenére a panaszos lakóhelyeül szolgáló társasház gondnoka a panaszos kollégáját arról tájékoztatta, hogy *-n kora reggel rendőrök jelentek meg a társasházban.

A panaszos beadványában előadta, hogy a gondnokot a rendőrök megállították és tájékoztatták arról, hogy a panaszost keresik, megmutatták a fényképét és egy „elfogatóparancsot”, amelyen a panaszos adatai szerepeltek és közölték vele, hogy a panaszost elő kívánják állítani. A gondnok elmondta, hogy ismeri a panaszost. Ezt követően a rendőrök felmentek az emeletre a panaszos lakásához, amelynek ajtaján többször kopogtak, mivel senki nem nyitott ajtót, ezért a szomszédos ajtókon is kopogtak, csengettek, de eredménytelen maradt az adatgyűjtés, így ezt követően a rendőrök távoztak a társasházból.

A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök végrehajtható határozat hiányában akarták foganatosítani a tárgyalási őrizetbe vételét, a helyszínen való megjelenésük alkalmas arra, hogy a társasházban, amely lakhelyeül is szolgál és ahol egyben az ügyvédi irodáját is üzemelteti negatív képet alakítson ki róla.

Sérelmezte továbbá, hogy a rendőrök a társasházban a gondnoknak és nem kizárt, hogy más személyeknek is megmutatták a fényképét és a személyes adatait.

A panaszos a fentiekre tekintettel kérte, hogy sérelmeit a Panasztestület vizsgálja ki.

A panaszos a vele szemben foganatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban – *beadványa szerint* – az alábbiakat sérelmezte.

1. a rendőri intézkedés – tárgyalási őrizet foganatosítás – jogalapját,
2. a személyes adatokkal történő visszaélést.

A Panasztestület hivatkozott állásfoglalása szerint a rendőri fellépés és intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jogát, valamint a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát.

Az állásfoglalásban a Panasztestület a panaszolt rendőri intézkedés alapján a következőket állapította meg.

A Panasztestület nem vizsgálhatta a tárgyalási őrizet elrendelésének megalapozottságát, mivel erről a kérdésről nem az intézkedő rendőrök döntenek, hanem az elrendelő szerv.

A Panasztestület a rendőrség közreműködését jogsértőnek találta, amely miatt megállapította a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét, ezért ezt az alapjog sérelmet állapította meg, mivel a személyi szabadságot korlátozó intézkedés foganatosítására a panaszos távolléte miatt végül nem került sor.

A Panasztestület megítélése szerint az alapjogsérelem elérte a súlyosság azon fokát, amely indokoltá tette a panasz megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdése alapján a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően – súlyos alapjogsérelem esetén – a panaszt az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

II.

A tényállás tisztázása érdekében az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 62. § (1)-(2) bekezdése alapján lefolytatott bizonyítási eljárás során a hatóság az alábbi bizonyítási eszközöket szerezte be:

- *-n előterjesztett panaszbeadvány,
- ügyben készült rendőri jelentések,
- rendőri jelentés,
- hivatalos feljegyzés,
- kapitányságvezetői átirat,
- BÍRÓSÁG és Törvényszék végzései,
- tanú meghallgatási jegyzőkönyvek,
- szakmai állásfoglalás.

III.

A tényállás minden részletre kiterjedő tisztázása érdekében lefolytatott közigazgatási hatósági eljárás során a panaszos által előterjesztett panaszban megfogalmazott állításokat alátámasztó bizonyítási indítványt, nyilatkozatot, illetőleg egyéb bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott. Az eljárás során a II. részben felsorolt okiratokon kívül egyéb bizonyíték nem merült fel, ugyanakkor a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelése alapján eleget lehetett tenni az Ákr. 62. § (1) bekezdésben előírt tényállás tisztázási kötelezettségnek.

Az Ákr. 62. § (4) bekezdése értelmében az eljárásban a szabad bizonyítás elve érvényesül, így a hatóság szabadon választja meg a bizonyítás módját, és a rendelkezésre álló bizonyítékokat szabad meggyőződése szerint értékeli. Mérlegelési jogkörébe tartozik annak eldöntése, hogy miért és melyik bizonyítékot veszi figyelembe a valósághű tényállás megállapítása érdekében, illetve más bizonyítékokat esetlegesen miért rekesztett ki a bizonyítás köréből.

Ezek alapján a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 323. § (1)-(3) bekezdései szerint, a felsorolt közokiratok jellegére tekintettel, az abban foglalt tények ellenkezőjére vonatkozó bizonyíték hiányában, döntésem meghozatalánál az előző közokiratokban foglaltakat vettem alapul.

A Pp. 323. § (1)-(3) bekezdései értelmében a rendőri jelentés közokiratnak minősül, amely szerint a jelentésben leírtak teljes mértékben – az ellenkező bizonyításáig – bizonyítják az abban foglaltakat. Figyelembe véve a rendőri jelentés közokirati jellegét, a bizonyítékok értékelése során – *figyelemmel az Ákr. 62. § (4) bekezdésében foglaltakra* – a rendőri jelentésben foglaltakat fogadtam el a döntéshozatal alapjául.

Ezen álláspontom kialakításánál figyelemmel voltam több korábbi bírósági ítéletre és döntésre¹ is.

IV.

A rendelkezésre álló – *a II. részben felsorolt* – bizonyítási eszközök alapján az alábbi tényállást állapítottam meg.

A rendőri jelentésekben foglaltak szerint *-n *órákor megjelentek a járőrök a * szám alatti társasháznál, mivel azt az utasítást kapták, hogy foganatosítsák a panaszos elővezetését. A panaszos lakásajtáján többször kopogtak, csengettek, de nem nyitott ajtót senki. Ezek után a járőrök tanúkutatók céljából a szomszédos lakásokba is bekopogtak, valamint csengettek, de eredménnyel ott sem jártak. A rendőrök még a távozásuk előtt a lépcsőházban érdeklődtek az ott lakó személytől, hogy ismeri-e a panaszost, aki azonban név alapján nem tudott nyilatkozni. Ekkor megmutatták részére a panaszos fényképét olyan módon, hogy a lekérdezési adatlapon szereplő személyes adatokat kitalarták. * ekkor úgy nyilatkozott, hogy látásból ismeri a panaszost, azonban őt kb. négy hónapja nem látta. Az általa elmondottakat a rendőrök rögzítették, részére az intézkedés céljával, valamint az eljárással kapcsolatosan egyéb információval nem szolgáltak, majd elhagyták a helyszínt.

---

¹ Pl.: 1/2004. Büntető jogegységi határozat, BH2009. 230, Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.27.173./2013/7. számú ítélete.

A későbbiekben ugyanezen a napon * órákor ismét megjelentek a járőrök a házban a panaszos lakásánál, azonban többszöri csengetésre és kopogásra sem nyitott ajtót senki. Ezek után a szomszédokkal próbálták felvenni a kapcsolatot, mivel az sem vezetett eredményre, így távoztak a társasházból.

Az ügyben rendelkezésre álló bírósági iratokból megállapítható, hogy a BÍRÓSÁG végzéssel *-n elrendelte a panaszos tárgyalási őrizetbe vételét, amelyet legkorábban * napján kellett foganatba venni.

Előzménye a fenti végzésnek, hogy a panaszos * napjára kitűzött bírósági tárgyaláson nem jelent meg, mert másik tárgyaláson kellett részt vennie, így a kollégái még a tárgyalás napján rövid úton (faxon) elküldték az erre vonatkozó kimentését a bíróságnak. A panaszos előadta továbbá, hogy a *. napjára kitűzött bírósági tárgyalásra nem kapott idézést, ezért azon megjelenni nem tudott.

A fentiek miatt a panaszossal szemben a BÍRÓSÁG elrendelte a tárgyalási őrizetbe vételt, amelyet a panaszos megfellebbezett törvénysértés okán. A Törvényszék *. napján hozott végzésében foglaltak szerint a panaszos fellebbezését megalapozottnak találta tekintve, hogy a mulasztásban való vétlenségét utóbb valószínűsítette, ezért megállapította, hogy a panaszos tárgyalási őrizetbe vételének elrendelésére törvénysértő módon került sor. A Törvényszék bírója még ezen a napon átiratban jelezte a Rendőrkapitányság felé, hogy a korábban elrendelt tárgyalási őrizetbe vételt nem kell foganatosítani.

A rendelkezésre álló rendőrségi iratokból az állapítható meg, hogy a bírósági átirat *-n érkezett a Rendőrkapitányságra, amely átirat mellé azonban nem került csatolásra az irányadó másodfokú bírósági határozat, amely szerint a kényszerintézkedést nem kell foganatosítani. A melléklet hiányát a Rendőrkapitányság segédhivatalának ügyintézője az iratra rávezette és félretette, abból a célból, hogy a melléklet megérkezését követően továbbítsa azt vezetői szignálásra. Ezt követően az átirat, csak – a helyszíni intézkedést követően – *-n került iktatásra és Rendészeti Osztálynak továbbításra, az abban említett végzés azonban még ekkor sem érkezett meg a Rendőrkapitányságra.

A törvényszéki végzés a panaszos tárgyalási őrizetének mellőzéséről, csak *-n az intézkedést követően került megküldésre fax útján a Rendőrkapitányságra, a rendőrség ügyintézőjének megkeresésére. Meg kell jegyezni, hogy a Törvényszék ügyintézője telefonos tájékoztatása alapján a határozatot már *-n rövid úton továbbította a Rendőrkapitányságnak, ezt azonban faxjelentéssel igazolni nem tudta.

V.

A rendőri intézkedés elleni panasz elbírálásakor először azt vizsgáltam meg, hogy valamennyi panaszosi sérelemre kiterjed-e a hatásköröm.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdés szerint „*Akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint*

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kiletétől függően

*ba) az országos rendőrfőkapitány,
bb) a belső bűnmegelőzési és büntető feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy
bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója
bírálja el.”*

A hivatkozott jogszabályhely alapján a panaszos választása szerint fordulhat az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez, vagy kérheti, hogy a Panasztestület vizsgálatát követően a panaszról az országos rendőrfőkapitány döntsön, amennyiben a panasz elbírálása nem tartozik más eljárás hatálya alá.

A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:42. § (1) bekezdés szerint *„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy törvény és mások jogainak korlátai között személyiségét, így különösen a magán- és családi élet, az otthon, a másokkal való - bármilyen módon, illetve eszközzel történő - kapcsolattartás és a jóhírnév tiszteletben tartásához való jogát szabadon érvényesíthesse, és hogy abban őt senki ne gátolja”.*

A (2) bekezdés értelmében *„Az emberi méltóságot és az abból fakadó személyiségi jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. A személyiségi jogok e törvény védelme alatt állnak”.*

A Ptk. 2:43. § b), d) és e) pontja értelmében *„A személyiségi jogok sérelmét jelenti különösen a személyes szabadság, a magánélet, a magánlakás megsértése; a becsület és a jóhírnév megsértése; a magántitokhoz és a személyes adatok védelméhez való jog megsértése”.*

A Ptk. 2:51. § (1) bekezdés alapján *„Akit személyiségi jogában megsértenek, a jogsértés ténye alapján - az elévülési időn belül - az eset körülményeihez képest követelheti*

a) a jogsértés megtörténtének bírósági megállapítását;

b) a jogsértés abbahagyását és a jogsértő eltiltását a további jogsértéstől;

c) azt, hogy a jogsértő adjon megfelelő elégtételt, és ennek biztosítson saját költségén megfelelő nyilvánosságot;

d) a sérelmes helyzet megszüntetését, a jogsértést megelőző állapot helyreállítását és a jogsértéssel előállított dolog megsemmisítését vagy jogsértő mivoltától való megfosztását;

e) azt, hogy a jogsértő vagy jogutódja a jogsértéssel elért vagyoni előnyt engedje át javára a jogalap nélküli gazdagodás szabályai szerint”.

A (2) bekezdés szerint *„Ha közigazgatási jogkörben eljáró személy sért személyiségi jogot, az (1) bekezdésben foglalt szankciókat a közhatalmi jogkört gyakorló jogi személlyel szemben kell érvényesíteni. Ha a közhatalmi jogkör gyakorlója nem jogi személy, a szankciókat azzal a jogi személyiséggel rendelkező közigazgatási szervvel szemben kell érvényesíteni, amelynek keretében az eljáró közigazgatási szerv működik”.*

A Ptk. 2:54. § (1) bekezdés alapján *„A személyiségi jogokat személyesen lehet érvényesíteni”.*

A panaszos a beadványban sérelmezte, hogy a rendőrök a társasházban az ott lakóknak mutogatták a fényképét és a tárgyalási őrizet elrendeléséről szóló határozatot.

Jelen esetben megállapítható, hogy a panaszos által sérelmezett személyes adatokkal összefüggő személyiségi jogok megsértése tárgyában a panaszjog gyakorlására az Rtv. 92. § (1) bekezdés b) pontja értelmében csak akkor van lehetőség, ha a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá.

Tekintettel arra, hogy a panasz személyiségi jogok körébe tartozó személyes adatok védelméhez való jog megsértésére irányul, amely eljárásra a Ptk. fentebb hivatkozott rendelkezései az irányadóak, ezért az abban foglaltak megalapozottságának vizsgálata jelen közigazgatási hatósági eljárás keretében – hatáskör hiányában – nem bírálható el, ezért a határozatban foglalt döntés erre nem terjed ki.

VI.

A panasz vizsgálata során az alábbiakat állapítottam meg.

1. A rendőri intézkedés – tárgyalási őrizet foganatosítás – jogalapja

Az Rtv. 11. § (1) bekezdés szerint *„A rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni, az előjárója utasításainak - az e törvényben foglaltak figyelembevételével - engedelmeskedni, a közbiztonságot és a közrendet, ha kell, élete kockáztatásával is megvédeni.”*

A (2) bekezdés szerint *„A rendőrség a belső szervezetét és működésének részletes szabályait, az utasítás kiadás rendjét úgy kell kialakítani, hogy az utasítás kiadójának és végrehajtójának egyéni felelőssége mindenkor megállapítható legyen.”*

Az Rtv. 15. § (1) bekezdés szerint *„A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.”*

A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 281. § (6) bekezdése szerint *„[...]a meg nem jelent vádlottnak a következő tárgyalási határnapra történő elővezetését kell elrendelni. Ha a bírósági eljárás során a meg nem jelent vádlott elővezetését már elrendelték, szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmény esetén elfogatóparancsot kell kibocsátani vagy - a (7) bekezdés esetét kivéve - ha a vádlott lakóhelye, illetve tartózkodási helye ismert, a kitűzött új tárgyalási határnapot megelőző naptól a vádlott tárgyalási őrizetét kell elrendelni. Ha a vádlottnak nincs védője, számára védőt kell kirendelni. A tárgyalási őrizet elrendeléséről szóló határozatot a kényszerintézkedés foganatba vételekor a rendőrség kézbesíti a vádlott részére. A határozat fellebbezésre tekintet nélkül végrehajtható. A tárgyalási őrizet tartama a hetvenkét órát nem haladhatja meg, kezdő időpontja az őrizet foganatba vételének időpontja. A tárgyalási őrizet foganatba vételét követően a kitűzött tárgyalási határnapon a vádlottat a tárgyalási őrizetet elrendelő bíróság elé kell állítani.”*

A panaszos álláspontja szerint nem álltak fenn az intézkedés törvényi feltételei, jogalap nélkül jelentek meg a lakásán a rendőrök.

A parancsnoki kivizsgálásban foglaltak szerint *-n a Rendőrkapitányságra érkezett a BÍRÓSÁG *-n kelt végzése, amelyben elrendelte a panaszos tárgyalási őrizetét. Az irat vezetői szignálást követően *-n iktatásra és továbbításra került a Rendőrkapitányság Rendészeti Osztályának, mint a feladat végrehajtására kijelölt szervezeti egységnek.

*-n érkezett a Rendőrkapitányságra a Törvényszék, mint másodfokú bíróság átirata a tárgyalási őrizet mellőzésével kapcsolatos végzésről, amelyhez azonban az átiratban foglaltakkal ellentétben a végzés, mint melléklet nem került csatolásra. A melléklet hiányát a

segédhivatal ügyintézője az átiratra rávezette, majd félretette, azzal a céllal, hogy a melléklet megérkezésekor továbbítsa azt a vezető részére.

*-n a Rendőrkapitányság járőrei megkísérelték a BÍRÓSÁG végzésében foglaltakat végrehajtani, így ezen a napon * órákor, valamint * órákor kimentek a panaszos lakhelyére mindkét alkalommal 2-2 fő járőr.

Az első esetben a címen nem találtak senkit, ezért a társasházban adatgyűjtést végeztek, amelynek során meghallgatták * nevű lakót, aki névről nem ismerte a panaszost, azonban a rendőrök által mutatott fénykép alapján felismerte és úgy nyilatkozott, hogy már négy hónapja nem látta.

A második esetben egy másik járőrpár ellenőrizte a panaszos lakhelyét, ekkor sem találtak senkit a lakásban és a házban végzett adatgyűjtés sem vezetett eredményre, ezért a járőrök érdemleges információ nélkül távoztak a helyszínről.

A társasház takarítója a meghallgatása során elmondta, hogy reggel * órákor megjelent két rendőr a házban, akik keresték a panaszost név szerint, illetve mutattak róla egy fényképet. Úgy nyilatkozott a rendőröknek, hogy ismeri a panaszost és tájékoztatta őket, hogy melyik lakásban lakik. A rendőrök felmentek a lakáshoz, majd nem sokkal később távoztak a helyszínről, mert nem találták otthon a panaszost.

A Törvényszék átirata, csak a helyszíni intézkedést követően került iktatásra és a Rendészeti Osztálynak továbbításra. Az abban mellékletként hivatkozott végzés – a panaszos tárgyalási őrizetének mellőzéséről – még ekkor sem érkezett meg a Rendőrkapitányság segédhivatalába.

A rendelkezésre álló adatok alapján megállapítható, hogy a rendőrök *-n a panaszos lakására a BÍRÓSÁG végzésében foglaltak végrehajtása céljából érkeztek. A járőrök a panaszos tárgyalási őrizetének foganatosítását azonban a panaszos távolléte miatt foganatosítani nem tudták.

A Törvényszék bírójának átiratában foglaltak alapján értesült a Rendőrkapitányság a tárgyalási őrizet mellőzéséről, ezért mulasztott a hatóság amikor nem szerezte be a Törvényszék említett végzését, annak ellenére, hogy *-n észlelte az adminisztrációs hibát, hogy a bíró az átiratában jelzett végzést nem csatolta be.

A fentiekre tekintettel az összes körülményt figyelembe véve a rendőrök intézkedése jogszerűtlen volt, így a panasz e tekintetben megalapozott.

Mind ezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Döntésem az alábbi jogszabályokon alapul:

- Magyarország Alaptörvénye II. cikk, XXIV. cikk;

- a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 323. § (1)-(3) bekezdése;
- az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény 62. § (1)-(2) és (4) bekezdései;
- az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény 9. § (1) bekezdés;
- az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 59. § (1) bekezdése és a 62. § (1) bekezdés h) pontja;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 15. § (1) bekezdése, 11. § (1), (2) bekezdése, 92. § (1) bekezdésében, 93/A. § (6), (7) bekezdése;
- A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 281. § (6) bekezdése;
- A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 2:42 (1), (2) bekezdése, 2:43 b), d), e) pontjai, 2:51 (1), (2) bekezdése, 2:54 (1) bekezdése.

Budapest, 2018. május „   ”.

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**